

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยการสาธิตแก่นักศึกษา
ปวช.1/5 ช่างยนต์

ชื่อผู้วิจัย

นายนิธิ ธีระสาโรช

วิทยาลัยอาชีวศึกษารักษาดิพนธ์การและเทคโนโลยี

ประจำปีการศึกษาที่ 2/2566

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.1/5) เพราะด้วยอารมณ์ของวัยรุ่นในปัจจุบันที่ค่อนข้างมีพฤติกรรม การมาเรียนสาย การขาดเรียน อยู่บ่อยครั้ง จึงต้องหาเทคนิคและแนวทางใหม่ๆ เพื่อให้เกิดการกระตุ้นให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่เหมาะสม และการใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยการสาธิตแก่นักศึกษา ก็ยังคงให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และมีพฤติกรรมการมาเรียนที่ดีขึ้นอย่างสม่ำเสมอ และขอบคุณเพื่อนร่วมงานที่คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาตลอดมา ขอขอบคุณผู้อำนวยการที่คอยให้คำปรึกษา และช่วยสอนในคาบเรียนเพื่อให้นักศึกษาได้รับรู้เพิ่มมากยิ่งขึ้น

นายนิธิ ธีระสาโรช

ผู้วิจัย

ชื่อเรื่อง	การใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยการสาธิตแก่นักศึกษา ปวช.1/5 ช่างยนต์
ผู้วิจัย	นายนิธิ ถิระสาโรช ตำแหน่ง ครูผู้สอน
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมเครื่องกล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาพิษณุโลก
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยอาชีวศึกษามักดีพัฒนวิชาการและเทคโนโลยี เลขที่ 39 ซ.12 ถ.ประชาหารรษา ต.ในเมือง อ.เมือง จ.กำแพงเพชร โทรศัพท์ 055716459 มือถือ 0633093952
ปีที่ทำการวิจัย	ปีการศึกษา 2566
ประเภทงานวิจัย	วิจัยในชั้นเรียน

ลักษณะประชากรที่ศึกษา	นักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ระดับ ปวช.ชั้นปีที่ 1/5 จำนวน 39 คน
ระยะเวลา	เดือน ตุลาคม 2566 ถึงเดือน มีนาคม พ.ศ. 2566 ภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนรายวิชางานเครื่องยนต์เล็ก เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับปรุงพฤติกรรม การเรียนการสอน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ระดับ ปวช.ชั้นปีที่ 1/5 จำนวน 39 คน ในภาคเรียนที่ 2/2566

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยการสาธิต และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาต้นของปีการศึกษา พบว่ามีพฤติกรรมการมาสาย การขาดเรียน อยู่บ่อยครั้ง จึงได้ทดลองคิดและทำการทดลอง พอได้ทดลองใช้กระบวนการนี้พบว่านักศึกษามีการมาสาย และการขาดเรียนที่น้อยลง ส่งผลให้มีพฤติกรรมการมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ จนได้ผลการทดลองเป็นที่น่าพอใจ ภายหลังจากการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนแล้ว ได้ทำการทดสอบหลังการเรียน (post-test) พบว่าคะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีขึ้นไป ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับปรุงพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดีขึ้น

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(2)
บทคัดย่อ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(5)
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	6
วัตถุประสงค์	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
สมมุติฐานการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดและทฤษฎี	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
ประชากร	9
กลุ่มตัวอย่าง	9
เครื่องมือที่ใช้	9
การเก็บรวบรวมข้อมูล	10
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	10
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	11
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	
สรุป	12
อภิปรายผล	12
ข้อเสนอแนะ	12
บรรณานุกรม	13
ภาคผนวก	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test)	11
ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังการเรียน(post-test)	11

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่ที่มีแก่นักศึกษา ขาดความน่าสนใจในการเรียนการสอนและไม่สามารถดึงดูดนักศึกษาได้ ทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่สนใจการเรียนการสอน เกิดการมาสาย และการขาดเรียนอยู่บ่อยครั้ง ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และมีการมาสาย ขาดเรียน อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ยังส่งผลให้ผลการเรียนของนักศึกษาต่ำลงเรื่อยๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่ได้ทำการปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษารายวิชางานเครื่องยนต์เล็ก
2. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังทดลองการใช้การใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยการสาธิต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1) ตัวแปรต้น

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นบทเรียนในรายวิชางานเครื่องยนต์เล็ก

2) ตัวแปรตาม

นักศึกษาระดับ ปวช.1/5 แผนกวิชาช่างยนต์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

สมมุติฐานการวิจัย

เพื่อให้นักศึกษามีพฤติกรรมการศึกษาที่ดียิ่งขึ้นจากการใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบสาธิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

การปรับพฤติกรรม คือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมระหว่างการเรียนในชั้นเรียนต่างๆ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการทดสอบหลังการเรียน ภายหลังการปรับพฤติกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. พฤติกรรมของนักศึกษาดีขึ้น
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) แนวคิด / ทฤษฎี

1.1 การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน

ประเทือง ภูมิภักทราคม (2540) อ้างถึงในขวัญเฉลิม ต้นประเสริฐ (2553 : online) ได้อธิบายว่า “การปรับพฤติกรรม หมายถึง การประยุกต์หลักการพฤติกรรมหรือหลักการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรมโดยเน้นที่พฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้หรือวัดได้เป็นสำคัญ และมีความเชื่อพื้นฐานว่าพฤติกรรมปกติและไม่ปกติพัฒนามาจากหลักการเรียนรู้” วิธีการปรับพฤติกรรม สามารถกระทำได้หลากหลายวิธี ซึ่งสามารถเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมกับนักศึกษาหรือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการปรับพฤติกรรม โดยทั่วไปนิยมใช้ 5 วิธี ดังนี้

- 1.1.1 แรงแเสริมเชิงบวก (Positive Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงเพื่อให้ นักศึกษาแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมาอย่างสม่ำเสมอ เช่น การชมเชยเมื่อตอบ คำถามได้ถูกต้อง เป็นต้น
- 1.1.2 แรงแเสริมเชิงลบ (Negative Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงในทางลบ เพื่อให้ นักศึกษาแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมา โดยการหลีกเลี่ยงการกระทำอีก สิ่งหนึ่ง เช่น กำหนดแบบฝึกหัด 2 ส่วน ให้นักศึกษาเลือกทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง เท่านั้น แต่ถ้า นักศึกษาคนใดเลือกทำทั้ง 2 ส่วน จะมีคะแนนพิเศษให้ เป็นต้น
- 1.1.3 การหยุดยั้ง (Extinction) เป็นวิธีการที่ผู้สอนงดการให้รางวัล คำชมเชยต่อ พฤติกรรมในชั้นเรียนที่ไม่พึงประสงค์ และใช้วิธีเสริมแรงเชิงบวกควบคู่ไปด้วย แต่ วิธีการนี้เหมาะสำหรับพฤติกรรมที่ไม่รุนแรง เช่น การคุยในชั้นเรียน ผู้สอนจะทำการเพิกเฉยต่อพฤติกรรมดังกล่าว แต่เมื่อนักศึกษาที่คุยในชั้นเรียนสามารถตอบ คำถามถูกต้อง ก็ให้คำชมเชยหรือรางวัล เป็นต้น
- 1.1.4 การทำสัญญากับนักศึกษา (Behavioral contract) เป็นวิธีการผู้สอนทำสัญญากับ นักศึกษา เช่น หากนักศึกษาจดบันทึกการบรรยายในสมุดและส่งท้ายชั่วโมงครบทุก สัปดาห์ จะได้รับคะแนนจิตพิสัย 5 คะแนน เป็นต้น
- 1.1.5 การลงโทษ (Punishment) เป็นวิธีการที่ผู้สอนพยายามขจัดพฤติกรรมที่ไม่พึง ประสงค์ในชั้นเรียนออกไป โดยการตำหนิ หักคะแนน หรือการลงโทษทางกาย เช่น เมื่อนักศึกษาขาดเรียนในสัปดาห์ใด จะต้องเขียนสรุปบทเรียนของสัปดาห์นั้นๆ ด้วย ปลายมือลงในกระดาษ A4 จำนวน 1 แผ่น เป็นต้น

1.2 ลักษณะของการปรับพฤติกรรม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541) อ้างถึง วรรณิ เจตจำนงบุช (2553:Online) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการปรับพฤติกรรมไว้ดังนี้

1.2.1 มุ่งที่พฤติกรรมโดยตรง โดยที่พฤติกรรมนั้นต้องสังเกตเห็นได้ และวัดได้ตรงกันด้วย เครื่องมือที่เป็นวัตถุวิสัย ไม่ว่าการตอบสนองนั้นเป็นภายในหรือภายนอกก็ตาม

1.2.2 ไม่ใช่คำที่เป็นการตีตรา นอกจากจะมีความหมายกว้าง ไม่มีความชัดเจน ยกต่อการสังเกตให้ตรงกัน และยกต่อการจัดโปรแกรมการปรับพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายได้ การตีตราอาจทำให้เด็กหรือผู้ปกครองเกิดความอับอายแล้วจะส่งผลให้เด็กเลือกแสดงพฤติกรรมตามที่ถูกตีตราได้

1.2.3 พฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่ปกติหรือไม่ปกติ ก็ตาม ย่อมเกิดจากการเรียนรู้ในอดีตทั้งสิ้น ดังนั้นพฤติกรรมเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยกระบวนการเรียนรู้

1.2.4 การปรับพฤติกรรมจะเน้นสภาพ และเวลาในปัจจุบันเท่านั้น เมื่อวิเคราะห์ได้ว่าสิ่งเร้า และผลกระทบที่ทำให้พฤติกรรมนั้นเกิดบ่อยหรือลดลงในสภาพปัจจุบัน ก็สามารถปรับสิ่งเร้าและผลกระทบให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้พฤติกรรมดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

1.2.5 การปรับพฤติกรรมนั้นจะเน้นวิธีการทางบวกมากกว่าวิธีการลงโทษ เนื่องจากเป้าหมายของการปรับพฤติกรรมเน้นการเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการทางบวก เพราะเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังได้ก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์น้อยกว่าวิธีการลงโทษ

1.2.6 วิธีการปรับพฤติกรรมนั้น สามารถใช้ได้เหมาะสมตามลักษณะของปัญหาแต่ละบุคคล เพราะคนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ดังนั้นในการดำเนินการปรับพฤติกรรมจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

1.2.7 วิธีการปรับพฤติกรรมเป็นวิธีการที่ได้รับการพิสูจน์มาแล้วว่า มีประสิทธิภาพและได้ผล โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

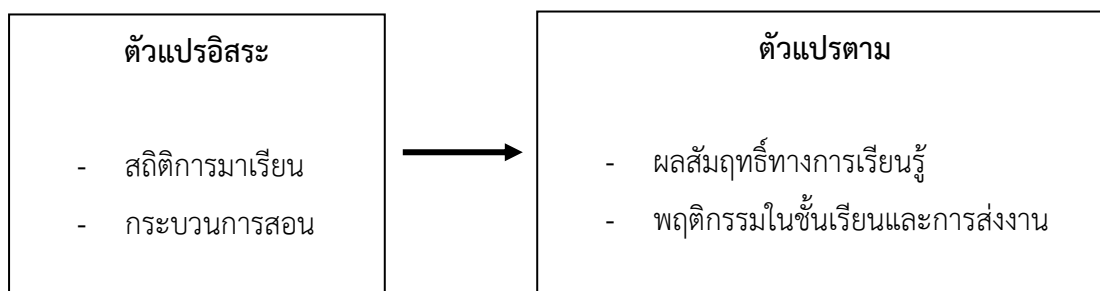
2) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 สุรกิจ คำวงศ์ปิ่น (2552) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2/2551 พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมไม่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ ขาดการส่งงานหรือส่งงานไม่ครบตามที่ได้รับมอบหมาย ไม่ได้ทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง ไม่ใส่ใจในการทำแบบฝึกหัด โดยในภาพรวมพฤติกรรมต่างๆเกิดจากการไม่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

2.2 อารยา อินจันทร์ (2548) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส. 2 แผนวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิด้วยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ พบว่า ภายหลังจากปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการปรับพฤติกรรมแบบยอมรับพฤติกรรมของนักศึกษานั้น นักศึกษาขาดความรับผิดชอบไม่ส่งงานตามกำหนด

ลดลง คิดเป็นร้อยละ 12.97% ในบางกรณี บางรายที่ไม่พัฒนาขึ้นพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากนักศึกษามีภาระงานทางครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่สามารถจัดการภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายได้ทันตามกำหนดจำนวน 1 ราย ผู้สอนจึงใช้การยอมรับพฤติกรรมนั้นๆและให้นักศึกษาเสนอเงื่อนไขร่วมกับครูผู้สอนโดยตกลงกันว่าให้นักศึกษาส่งงานช้ากว่ากำหนดได้ 1 วันเป็นกรณีพิเศษ

กรอบแนวคิด

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยการใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยการสาธิตแก่นักศึกษาของนักศึกษา สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- เครื่องมือที่ใช้
- ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

นักศึกษาระดับ ปวช.1/5 แผนกวิชาช่างยนต์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 39 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้

1. ฝึกทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) วัดผลจำนวน 10 คะแนน
 2. ฝึกทดสอบหลังการเรียน (post-test) วัดผลจำนวน 10 คะแนน
- โดยแบ่งค่าระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้และไม่ดี ดังนี้
9-10 คะแนน	หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “ดีมาก”
7-8 คะแนน	หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “ดี”
5-6 คะแนน	หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “ปานกลาง”
3-4 คะแนน	หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “พอใช้”
1-2 คะแนน	หมายถึง การเรียนอยู่ในระดับ “ไม่ดี”

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ การฝึกทดสอบก่อนการเรียนและฝึกทดสอบหลังการเรียน ซึ่งแบบทดสอบจะนำมาจากเนื้อหาที่ได้บรรยายในชั้นเรียน และงานที่มอบหมาย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานแบบฝึกทดสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียน

2. สร้างแบบการทำงานกระบวนการกลุ่ม
3. นำแบบทดสอบเชิงปฏิบัติให้นักศึกษารุ่นอื่นๆ ได้ทำการลองใช้แบบทดสอบกระบวนการกลุ่ม
4. ประเมินผลการทดลอง และนำไปปรับปรุงแบบฝึกปฏิบัติ
5. ทำการทดสอบวิชางานเครื่องยนต์เล็ก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คะแนนจากแบบฝึกทดสอบก่อนการทำงาน (pre-test)
2. คะแนนจากแบบฝึกทดสอบหลังการทำงาน (post-test)
3. สังเกตพฤติกรรมในการทำงาน เช่นกระบวนการคิด การสืบค้นข้อมูล การแบ่งงานกันทำ

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์ผลคะแนนการทำแบบฝึกทดสอบก่อนเรียน (pre-test) และผลคะแนนการทำแบบฝึกทดสอบหลังการเรียน (post-test) แล้วนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
- 2) สังเกตพฤติกรรม
- 3) บันทึกการทดสอบ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ใช้ค่าสถิติร้อยละ

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนการเรียน และแบบทดสอบหลังการเรียน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test)

คะแนน pre-test	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
0-2	10	25
3-4	14	40
5-6	15	30
7-8	-	-
9-10	-	-

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าคะแนนฝึกทดสอบก่อนการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง (5-6 คะแนน) ร้อยละ 72-41 แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของนักศึกษาปวช.1/5 เกี่ยวกับรายวิชา งานเครื่องยนต์เล็ก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังการเรียน(post-test)

คะแนน pre-test	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
0-2	-	-
3-4	-	-
5-6	4	10
7-8	5	12
9-10	30	76

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าคะแนนฝึกการทดสอบการปฏิบัติหลังการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก และปานกลาง (9-10 คะแนนและ 5-6 คะแนน) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบการปฏิบัติงานก่อนการเรียน และคะแนนทดสอบหลังการเรียน แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้นตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

สรุปผล

จากการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับ ปวช.1/5 สาขาช่างยนต์ พบปัญหา ดังนี้

- 1) ไม่ฟังการบรรยายและไม่ใส่ใจเรียน
- 2) สนใจโทรศัพท์มือถือ
- 3) ผู้สอนไม่เป็นจุดสนใจเท่าที่ควร

ผู้วิจัยได้เริ่มทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน ตั้งแต่ช่วงสัปดาห์ที่ 3 เป็นต้นไป โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยการสาธิต เป็นวิธีการเสริมแรงเชิงบวก(Positive Reinforcement) เมื่อนักศึกษามาไม่สนใจการบรรยายการสอน หรือผู้สอนไม่เป็นจุดสนใจเท่าที่ควร จึงได้เรีกระบวนการสอนโดยการสาธิตการปฏิบัติงานพร้อมการบรรยายเพียงเล็กน้อย จึงทำให้นักศึกษาเริ่มเกิดความสนใจในการเรียนการสอน และยังคงพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ให้น้อยลงได้ ส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมมาเรียนและผลการเรียนรู้ดีขึ้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ไม่ใส่ใจการเรียน ไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการศึกษาเท่าที่ควร ประกอบกับมีเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาดึงดูดความสนใจของนักศึกษา เช่น Facebook เกม ROV เกม FREE Fire และการ Shopping Online เป็นต้น ทำให้นักศึกษามุ่งที่จะทำกิจกรรมต่างๆจนลืมนึกถึงการเรียนไป ซึ่งสิ่งจะบั่นทอนตัวนักศึกษาให้ขาดสติไปเรื่อยๆ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องหาวิธีการเพื่อปรับพฤติกรรมนักศึกษา และดึงดูดให้นักศึกษาสนใจมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยการสาธิต หลังจากสาธิตเสร็จควรจัดให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติเป็นประจำ และผู้สอนต้องคอยติดตามอย่างใกล้ชิด หากนักศึกษาพบปัญหาหรือเกิดข้อสงสัยก็จะมี การสอบถามผู้สอน จึงทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียน สื่อที่ใช้ปฏิบัติ และผู้สอนด้วย สามารถส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมมาเรียนและผลการเรียนรู้ดีขึ้น

บรรณานุกรม

ขวัญเฉลิม ตันประเสริฐ.(2553).การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน[online]

จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/395511>

สุรกิจ วงศ์คำปิ่น.(2552).พฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนใน

รายวิชา 52-397 หลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2/2551 [online]

อารยา อินทร์จันทร์.(2548).การปรับพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส. 2

แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิโดยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ [Online]